

δελθέργην ὡς καθηγητὴν ἐν τῷ ἀκαδημίᾳ· τὴν δὲ ἔδραν ταύτην διετήρησε μέχρι θανάτου συμβάντος τῷ 1610.

‘Ο Κρούσιος νέον ἥδη τὸν Αἰμίλιον ἐκάλεσε « καλλίστου δένδρου » καλλίστον κλάδον ». Καὶ ζῶν δὲ καὶ ἀποθανὼν ὁ Πόρτος ἐκλείσθη ὑπὸ τῶν συγχρόνων ὡς κριτικὸς ἄριστος, καὶ ἐλληνιστῆς οὐδενὸς τῶν τότε δεύτερος.

‘Ο Αἰμίλιος ἔξεδώκε μετὰ κριτικῶν στῆμεώσεων καὶ διαφωτίσεων τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὄμηρου (Lugduni 1593)· τὸν Θουκυδίδην (1597)· τὸν Εὔριπόδην (Heidelberga)· Πίνδαρον· Ἀριστοφάνην· Ξενοφῶντα· Ἀριστοτέλους· Ρητορικύν· Οντίσανδρον.

Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὴν λατινικὴν, Πρόκλου περὶ Ηλάτωνος Θεολογίας, Σουίδα λεξικὸν, Θουκυδίδην, καὶ τὴν Ψωμαῖκὴν Ἀρχαιολογίαν Διονυσίου Ἀλικαρνασσέως.

Ἐγράψε δὲ—Orationem de variarum linguarum usu, necessitate, præstantiaque etc. Cassel, 1611.

—Dictionarium Ionicum Græco-latinum, quod indicem in omnes Herodoti libros continet. Francofurti 1603. (ἀνετυπώθη ἐν Ὁξφόρῳ 1815, ἐν Λονδίνῳ 1823, καὶ ἐν Λειψίᾳ 1825).

—Dictionarium doricum Græco-latinum quod Theocriti, Moschi, Bionis, et Simmiae Rhodii variorum opusculorum interpretationem continet. Francofurti 1603, (ἀνετυπώθη Ηπονια 1606).

—Pindaricum Lexicon, in quo non solum dorismi Pindaro peculiares sed etiam verba, phrasesque non vulgares, et in aliis Lexicis omissæ declarantur. (Ηπονια 1604, καὶ 1606).

—De prisca Græcorum compotatione. Heidelbergi, 1604.

—De nihil antiquitate et multiplici potestate. Cassel 1609.

Διάφοροι ἐπιστολαὶ τοῦ Πόρτου πρὸς Κρούσιον (1580) κατεχωρίθησαν ἐν Τουρκογραϊκῇ⁽¹⁾.

Δωρόθεος Μονεμβασίας:

Μαθητὴς Θεοφάνους Ἐλεαθούλκου, προχειρισθεὶς τὸ πρῶτον Δακεδαιμονίας, εἶτα δὲ Μονεμβασίας μητροπολίτης· ἐλθὼν εἰς Μολδαβίαν, ἐδεξιώθη εὑμενῶς ὑπὸ Πέτρου Πέρκλου τοῦ ἡγεμόνος, καὶ τοῦ γαμέρου αὐτοῦ Ἰωάννου Ζώτου, τὸ ἐπίκλην Τζιγαρᾶ, νέου χρηστοῦ καὶ φιλογενοῦς, ἐξ Ἰωαννίνων ἔλκοντος τὸ γένος, καὶ διὰ τὴν σωφροσύνην καὶ εὐφύτιαν ἀξιωθέντος τῆς χειρὸς τῆς περιζητήτου ἡγεμονίδος (1589). Κελεύσει τοῦ ἡγεμόνος Πέτρου συνέγραψεν ὁ Δωρόθεος τὸν πατέγνω-

(1) Weiss, Biographie Universelle, tom. XXXV—Fabricii, Bibliotheca Græca, VI, σελ. 193, 674, καὶ VII σελ. 553—Turcogræcia, σελ. 516—24.—Ἐλληνομυῆμαν σελ. 380.